

به نام خدا

درس ششم (مهر و وفا)

جواد صمدی‌پور – دی ۱۳۹۵

* گفتا غمت سرآید: (محبوب) گفت: اندوهت به پایان می‌رسد. سرآمدن: کنایه است.

* گفتم که ماه من شو، گفتا اگر برآید: **ایهام** دارد. ۱- اگر طلوع کند. ۲- اگر ممکن باشد.

* **مهرورزان**: عاشقان

* **خوبرویان**: زیبارویان

* گفتا که «شبرو» است او، از راه دیگر آید: شبگرد و عیار

* گفتا اگر بدانی، هم اوت رهبر آید: **جهش ضمیر** دارد.

گفتا خُنک نسیمی، کز کوی دلبر آید

خوشایان، نیکا

* گفتم خوشایی کز باد خُلد خیزد

بهشت

گفتا تو بندگی کن، کاو بنده پرور آید

که او

* گفتم که نوش لعلت، ما را به آرزو کشت

نوعی سنگ قیمتی قرمز رنگ، استعاره از لب

* گفتم دل رحیمت، کی عزم صلح دارد.

مهربان تصمیم

* در **«ایهام»** هر دو معنی مدنظر است اما در کنایه فقط معنی دور. به عبارتی دیگر تأکید بر معنی دور است (مانند دست فلانی کج است؛ دزد است).

* در بیت آغازین این غزل حافظ، قافیه و ردیف استثنائی در هم ادغام شده‌اند.

گفتم که ماه من شو، گفتا اگر برآید

گفتا غم تو دارم، گفتا غمت سرآید

گفتا ز خوبرویان، این کار کمتر آید

گفتیم ز مهرورزان، رسم وفا بیاموز

* موشی بگرفتند و در حَقِّه کردند: موشی گرفتند و آن را داخل صندوقچه‌ای (جعبه کوچکی) گذاشتند.

* شیخ فرمود: زینهار، تا سر این حُقّه باز نکنی: آگاه باش، احتیاط کن، حواست باشد.

* سودای آتش بگرفت: کنجکاو شد (سودا: به معنی فکر و خیال نیز به کار می‌رود)

* من از تو، سر خدای تعالی، طلب کردم: اسرار الهی را از تو درخواست کردم.

هر زمان، حال وی از شکل دگر خواهد بود» با

* بیت: «غم و شادی جهان را نبُود هیچ ثبات

کدام یک گزینه «قرباتِ معنایی» دارد؟

الف) گفتم غم تو دارم، گفتا غمت سرآید گفتم که ماه من شو، گفتا اگر برآید

ب) گفتم دل رحیمت، کی عزم صلح دارد گفتا مگوی با کس، تا وقت آن در آید

ج) گفتم خوشها هوایی، کز باد خُلد خیزد گفتا خُنک نسیمی، کز کوی دلبر آید

د) گفتم زمان عشرت، دیدی که چون سرآمد گفتا خموش حافظ، کاین غصه هم سرآید